

Vlaams
Parlement

vergadering **C130**
zittingsjaar 2014-2015

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Economie, Werk, Sociale Economie,
Innovatie en Wetenschapsbeleid

van 12 februari 2015

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Sonja Claes aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over een herverdeling van voltijdsequivalenten (vte's) bij beschutte werkplaatsen – 871 (2014-2015)	
VRAAG OM UITLEG van Rob Beenders aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de herverdeling van de capaciteit voor beschutte werkplaatsen – 940 (2014-2015)	3
VRAAG OM UITLEG van Rob Beenders aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over het Strategisch Actieplan voor Limburg in het Kwadraat (SALK), meer bepaald wat de financiering van acties inzake sociale economie betreft – 941 (2014-2015)	9
VRAAG OM UITLEG van Sonja Claes aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over persoonlijke ontwikkelingsplannen (POP's) in de sociale economie – 1059 (2014-2015)	11

**VRAAG OM UITLEG van Sonja Claes aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over een herverdeling van voltijdsequivalenten (vte's) bij beschutte werkplaatsen
– 871 (2014-2015)**

**VRAAG OM UITLEG van Rob Beenders aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de herverdeling van de capaciteit voor beschutte werkplaatsen
– 940 (2014-2015)**

Voorzitter: de heer Axel Ronse

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Mevrouw Sonja Claes (CD&V): Voorzitter, minister, collega's, de voorbije jaren is een beperkt groeipad uitgetekend voor de sociale economie, en meer in het bijzonder ook voor de beschutte werkplaatsen. In 2011 kwamen er zo 75 plaatsen bij, voor 2012 waren dat er 60. Ook in 2013-2014 was er een groeipad, waarbij de middelen voor beide jaren geclusterd waren. Het in het vierde Vlaams Intersectoraal Akkoord (VIA-4) geplande groeipad van 110 voltijdsequivalenten (vte's) werd volgens een administratief eenvoudige procedure verdeeld.

In uw beleidsnota is geen concreet groeipad ingeschreven. Bij de toelichting van de beleidsnota hebt u gezegd dat u ervoor pleit om een herverdeling te doen van de niet-benutte plaatsen zodat de capaciteit effectief kan worden ingevuld. Zo kwamen er onlangs tien vte's opnieuw vrij om te herverdelen. Aan de beschutte werkplaatsen werd gecommuniceerd dat deze plaatsen alle naar de stad Antwerpen zouden vloeien. Daardoor ontstond er verontwaardiging bij verschillende beschutte werkplaatsen en de koepel omdat er in het verleden op een andere manier werd herverdeeld. Er zou in samenwerking met de beschutte werkplaatsen een procedure zijn uitgetekend om deze plaatsen bij een mogelijke herverdeling toe te kennen. Hier wordt nu, om onbekende redenen, van afgeweken. De koepel liet al verstaan de minister een schrijven te bezorgen om hun ongenoegen namens alle beschutte werkplaatsen te uiten.

Minister, wat was de procedure die was afgesproken met de beschutte werkplaatsen om plaatsen te herverdelen? Met welke factoren wordt er rekening gehouden bij deze procedure? Waarom werd van deze procedure afgeweken? Zal de herverdeling van de tien vte's alsnog anders ingevuld worden? Is er een zicht op bijkomende plaatsen die in de nabije toekomst zouden moeten worden herverdeeld?

De voorzitter: De heer Beenders heeft het woord.

De heer Rob Beenders (sp.a): Voorzitter, minister, collega's, mijn vraag is bijna gelijklopend en gaat over dezelfde bezorgdheid.

In het nieuwe Maatwerkdecreet is een specifieke regeling opgenomen rond het terugzetten van niet-ingevulde capaciteit bij maatwerkbedrijven. Bij de beschutte werkplaatsen is er in de huidige regelgeving een gelijkaardige procedure. Het lijkt alsof de procedure niet toegepast zou zijn. Ik spreek voorwaardelijk omdat ik het antwoord eerst wil afwachten en omdat ik wil nagaan welke de argumenten zijn waarom deze tien vte's naar de stad Antwerpen zijn gegaan.

Ik wacht het antwoord af en zal nog bijvragen stellen als niet alles beantwoord is.

De voorzitter: Mevrouw Vermeulen heeft het woord.

Mevrouw Sabine Vermeulen (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, ik heb nog eens het Maatwerkdecreet en de uitvoeringsbesluiten nagelezen om mij goed te informeren. Wat in de uitvoeringsbesluiten staat over de herverdeling van de contingenten, leek me toch zeer gunstig te zijn. Ik lees dat "de vrijgekomen capaciteit automatisch herverdeeld wordt per eenheid van één vte over de maatwerkbedrijven waarvan de invullingsgraad hoger is dan 95 procent. De herverdeling gebeurt volgens rangorde en start bij het maatwerkbedrijf met de hoogste invulling. Deze procedure zal zich jaarlijks herhalen."

Deze aanpak van de herverdeling van contingenten in het nieuwe Maatwerkdecreet lijkt me toch wel een zeer positieve evolutie. Het wordt een echt eerlijk en wettelijk kader waardoor de sector veel duidelijkheid zal krijgen, waar er vroeger veel onduidelijkheid was. Alles wordt ook zo eerlijk mogelijk verdeeld, automatisch, en is duidelijk ook goed geregeld. Wat ook zeer belangrijk is, is dat kleine spelers nu ook aan bod zullen komen en niet enkel de grote spelers.

Ik denk dat dit al een groot deel van het antwoord is. Sorry als ik daarmee al een antwoord op de vragen heb gegeven.

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Mevrouw Claes, mijnheer Beenders, ik vind uw vragen frappant. U beseft allebei zeer goed wat ik heb moeten doen bij mijn aantreden voor de tewerkstelling in een beschutte werkplaats die failliet was gegaan. Dat ging toen over 26 voltijdsequivalenten (vte) in Limburg. U zegt nu dat er tien plaatsen worden toegewezen aan de stad Antwerpen. Als ik toen dezelfde redenering waarvoor u nu pleit, had moeten toepassen, had ik die 26 vte's niet in Limburg gehouden. Dat is duidelijk. Het gaat concreet over het LDE-initiatief (lokale diensteneconomie) in Limburg, waar ik onmiddellijk voor 26 vte's voor nieuwe tewerkstelling heb gezorgd. Er zijn er vijf naar Trabajo gegaan, vijftien naar De Winning en zes naar Natuurpunt.

Voor alle duidelijkheid, het gaat hier om regelgeving die nooit is geformaliseerd in decreetgeving. Het is een onderlinge afspraak. U zegt nu dat die regelgeving moet worden toegepast. Ik vind het zeer bizar dat u nooit dezelfde signalen hebt uitgezonden toen het over de provincie Limburg ging. Ik vond het toen zinvol om op 26 vte doelgroepmedewerkers een herverdeling toe te passen. Moet dit over de provincies heen? Neen, want het is niet zinvol om iemand die in Limburg woont en daar altijd heeft gewerkt, te heroriënteren naar West-Vlaanderen. Dat zou dom zijn en ik heb dat niet gedaan. Ik heb dit met alle middelen van dien rechtgezet en de tewerkstelling gegarandeerd.

U verwijst naar allerlei procedures. Ik herhaal dat er geen wettelijke procedure is, maar een soort afspraak. In het uitvoeringsbesluit bij het Maatwerkdecreet, dat ingang vindt op 1 april 2015, staat in artikel 31 wel degelijk een wettelijke procedure voor de herverdeling. We hebben hier gekeken naar het aantal werkzoekenden in de Bijzondere TewerkstellingsOndersteunende Maatregelen beschutte werkplaatsen (BTOM BW) en het aantal ingeschreven personen in het buitengewoon secundair onderwijs opleidingsvorm 2 (buso OV2) boven de 20 jaar. Dan is er een analyse gemaakt van het hoogste aantal werkzoekende doelgroepwerknemers, en dat was in de stad Antwerpen, meer bepaald 744 mensen of 10,66 procent van het totaal. Gelet op het ontbreken van een wettelijk kader van herverdeling, heb ik een aantal parameters in rekening genomen. Ik vond het dan ook gerechtvaardigd om die tien vte's aan de stad Antwerpen toe te bedelen. Er is ook gekeken naar de ingevulde capaciteit en de economische werkloosheid van de BW's. U weet boven welk percentage een beschutte of sociale werkplaats moet zitten om in aanmerking te komen voor bijkomende capaciteit.

Het Maatwerkdecreet gaat dus in op 1 april 2015. Momenteel worden de niet-ingevoelde plaatsen via een tweejaarlijkse herbezettingsprocedure in kwartaal twee en vier van het jaar herverdeeld. Deze herverdeling van de tien vte's is de laatste herverdeling voor de start van het Maatwerkdecreet. Daar ga ik in elk geval van uit. In de nieuwe regelgeving staat dat uiterlijk op 1 januari 2018 voldaan moet zijn aan de invulling van minimaal 90 procent van het contingent. Zo hebben de werkplaatsen de tijd om te groeien naar die invulling van 90 procent. Dat blijf ik belangrijk vinden. Elke werkplaats moet daar werk van maken. Een eerstvolgende herverdeling zal ten vroegste plaatsvinden in 2019, gebaseerd op de invulling tijdens 2018.

Ik herhaal dat er momenteel geen enkel wettelijk kader is op basis waarvan deze herverdeling gebeurt. Mevrouw Claes, ik zie u instemmend knikken. Ik ben heel blij dat u het met mij eens bent. Dit gebeurde op basis van afspraken. In het uitvoeringsbesluit bij het Maatwerkdecreet is dat wel opgenomen in artikel 31 en dat is veel beter.

We hadden dus vastgesteld dat de hoogste nood in Antwerpen was en dat daar de hoogste parameters werden waargenomen. Daarom hebben we de tien vte's daar toegewezen.

Voorzitter, ik heb bij de administratie allerlei cijfers en parameters opgevraagd op basis waarvan dit gelegitimeerd kan worden. Ik heb cijfers per provincie laten uitsplitsen van wat de toewijzing is bij beschutte werkplaatsen, sociale werkplaatsen, lokale diensteneconomie en dergelijke meer. Dan zie je echt wel dat in de stad Antwerpen de hoogste nood bestaat. Als er momenteel een equivalent van tien voltijdse equivalenten is toegekend, heeft dat niets te maken met het feit dat ik van de stad Antwerpen ben, want als dat het geval was, dan had ik de 26 van Limburg ook naar Antwerpen overgebracht.

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Mevrouw Sonja Claes (CD&V): Minister, u vermengt een aantal discussies. Op de eerste plaats zijn die 26 plaatsen lokale diensteneconomie. Er was geen regeling voor een herverdeling van de plaatsen lokale diensteneconomie of sociale werkplaatsen. Dat was er wel voor de beschutte werkplaatsen. Er was inderdaad geen decreet, maar er was wel een gangbare praktijk. Er was een manier waarop er werd omgegaan met bijkomende plaatsen. Vandaar dat ik vooral geïnteresseerd was met welke criteria u rekening hebt gehouden om die tien plaatsen toe te kennen aan de stad Antwerpen.

U weet ook dat je met cijfers alles kunt bewijzen. Als u wilt bewijzen dat die plaatsen in Limburg moesten blijven, dan kunt u dat ook bewijzen. Ik wil maar zeggen dat ik het heel erg belangrijk vind dat er in het nieuwe decreet staat aangegeven dat de herverdeling jaarlijks zal gebeuren. In de sociale economie en ook in de lokale diensteneconomie zijn er vandaag geen regels voor herverdeling. Er waren afspraken binnen de beschutte werkplaatsen over hoe dat dan wel moest gebeuren, maar dat was er niet in de sociale economie en de lokale diensteneconomie. U hebt zelf geantwoord op een schriftelijke vraag die ik daarover heb gesteld dat de sociale werkplaatsen en de lokale diensteneconomie een bepaalde tijd kregen om die plaatsen in te vullen. Als men die niet had ingevuld, kreeg men een verlenging om dat te doen. In de praktijk werden die plaatsen allemaal ingevuld. Ik denk dat het belangrijk is, als u zegt dat in de toekomst de volgende herverdeling zal gebeuren op 1 januari 2019, er in tussentijd wel een regeling komt voor de manier waarop voor de lokale diensteneconomie en de sociale werkplaatsen de herverdeling gebeurt en wat de criteria zijn die daarin meespelen. Het is belangrijk dat men aangeeft welke criteria in de toekomst zullen spelen om een herverdeling te doen en dat er een duidelijke regelgeving komt.

Ik ben het eens met u als u zegt dat men jaarlijks een herverdeling doet en dat men ernaar moet streven dat een bepaalde werkplaats 90 procent van haar bezetting haalt. Ik ben het daar volledig mee eens.

Een van de antwoorden op mijn schriftelijke vraag was dat er een halfjaarlijkse verdeling zou gebeuren. In het decreet staat: jaarlijks. Als u daar ook nog duidelijkheid over kan geven, is dat voor mij voldoende. Daarmee zijn ook de vragen van een van de volgende weken beantwoord.

De voorzitter: De heer Beenders heeft het woord.

De heer Rob Beenders (sp-a): Wat collega Claes zegt, is terecht. Die 26 plaatsen in Limburg, die LDE's waren, waren eigenlijk al plaatsen die ingevuld waren. Dat was in een bedrijf dat in problemen zat, die moesten worden opgelost. In het verhaal van Antwerpen waren het niet-ingevulde plaatsen die op basis van een aantal criteria konden worden verdeeld daar waar de nood het hoogst was. Het is niet omdat het Limburg of Antwerpen zou zijn, of dat we voor bepaalde provincies zouden gaan, dat de vraag moet worden geïnterpreteerd. Voor LDE was er geen procedure en er zal er ook geen voor komen in de volgende maanden of jaren. Het is niet helemaal juist om het met elkaar te vergelijken. Het is niet alsof we voor Limburg iets hebben gedaan dat we dat dan ook voor een andere provincie moeten doen. Dat is net iets te kort door de bocht om dat zo te beantwoorden.

Ik heb begrepen dat er cijfers zijn die effectief kunnen aantonen dat deze toewijzing correct is gebeurd. De cijfers van de VDAB die wij kunnen zien, geven op basis van een aantal andere interpretaties misschien een iets ander beeld. Voorzitter, misschien kunnen we afspreken dat de commissie de cijfers krijgt. We hebben er allemaal alle belang bij om de juiste argumentatie te hebben om te kunnen uitleggen dat dit is gebeurd. Dat is de belangrijkste reden waarom we deze vraag stellen.

Ik ben geen minister, en ik zit maar in de oppositie, maar ik had misschien toch beter gewacht tot in april wanneer de regels er zijn en uitgevoerd kunnen worden. Dan was het voor iedereen duidelijk dat op basis van een vastgelegde procedure deze toewijzingen zijn gebeurd. Ik ga ervan uit dat dit de laatste herzetting was onder de huidige procedure. Weet u al wanneer de volgende herzetting zal plaatsvinden?

De voorzitter: Mevrouw Vermeulen heeft het woord.

Mevrouw Sabine Vermeulen (N-VA): Ik ben van Oost-Vlaanderen, daar leeft de Antwerpse of de Limburgse identiteit niet zo sterk. Ik ben zeer blij voor de toekomst dat het nieuwe uitvoeringsbesluit met artikel 31 er komt en dat in Oost-Vlaanderen en andere provincies op een eerlijke, automatische en duidelijke manier alle werkplaatsen in aanmerking zullen kunnen komen, ook de kleintjes.

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Mevrouw Claes, het is een beetje jammer dat ik zelf van Antwerpen ben. Ik voel me in dit verband redelijk aangesproken. Het klopt dat dit de gangbare praktijk was. Dit was niet op regelgeving gebaseerd. In artikel 31 van het uitvoeringsbesluit bij het Maatwerkdecreet hebben we hoe dan ook gezorgd voor een regelgeving in verband met de herverdeling.

U hebt me om cijfers gevraagd. Ik weet, in alle eerlijkheid, ook wel dat het in het ene geval om de lokale diensteneconomie en in het andere geval om de beschutte werkplaatsen gaat. We moeten er echter een intellectueel eerlijk debat van maken. Op basis van de cijfers had ik nooit kunnen argumenteren dat de 26

voltijdse equivalenten volledig in Limburg moesten blijven. Ik heb dat echter wel gedaan. Ik heb daar de nodige middelen voor uitgetrokken.

Mijnheer Beenders, u hebt erop gewezen dat ik blijkbaar over cijfers beschik waarop ik me heb gebaseerd om die tien voltijdse equivalenten aan de stad Antwerpen toe te wijzen. Zoals ik al heb vermeld, gebeurt dit op basis van het aantal werkzoekende medewerkers in de doelgroep. Op dat vlak spant Antwerpen echt de kroon.

In de stad Antwerpen gaat het om 10,66 procent. Het zal u misschien vervelen, maar ik wil nog een aantal andere cijfers vermelden. In Aalst gaat het om 4 procent. In Brugge gaat het om 1,76 procent. In Dendermonde gaat het om 2,06 procent. In Diksmuide gaat het om 0,85 procent. In Eeklo gaat het om 1,48 procent. In Gent, een stad die redelijk met Antwerpen vergelijkbaar is, gaat het om 2 procent. Daar moeten we tegenover plaatsen dat het in Antwerpen om 10,66 procent gaat. *(Opmerkingen van mevrouw Sonja Claes)*

Mevrouw Claes, ik kan u ook Limburgse cijfers geven. In Maaseik gaat het 4,99 procent en in Tongeren gaat het om 4 procent. *(Opmerkingen van mevrouw Sonja Claes)*

We bevinden ons nog steeds in een situatie zonder regelgeving. Het is een goede zaak dat we acuut ingrijpen. Ik had het jammer gevonden indien die tien voltijdse equivalenten verloren waren gegaan. We hebben redelijk snel moeten handelen. Ik heb de administratie om een aantal objectieve parameters gevraagd. Wat het aantal werkzoekenden in de doelgroep betreft, staat Antwerpen ontegensprekelijk op de eerste plaats. Indien u dat wilt, zal ik de commissiesecretaris al die cijfergegevens bezorgen. Het Antwerps percentage is het hoogste van heel Vlaanderen.

Mevrouw Claes, ik herhaal dat ik het jammer vind dat we hier moeten discussiëren over de herverdeling van een contingent van tien voltijdse plaatsen, die we net zo goed verloren hadden kunnen laten gaan. Ik wilde dat niet. Ik ga ervan uit dat u dat ook niet wilde.

Ik heb behoorlijk wat inspanningen voor Limburg geleverd. Bij het begin van mijn aantreden heb ik, na een faillissement, 26 doelgroepmedewerkers een nieuwe job gegeven. Daar zijn er 15 bij De Winning, allicht in Genk, tewerkgesteld. Mevrouw Claes, ik neem aan dat dit in uw regio is.

We discussiëren hier over tien voltijdse equivalenten, maar ik heb uw regio vijftien voltijdse equivalenten gegeven op basis van het faillissement van een instelling. Ik had toen evengoed de niet-gangbare herverdelingsprocedure kunnen toepassen. Ik heb dat, voor alle duidelijkheid, niet gedaan.

Ik vind het een goede zaak dat we, zoals mevrouw Vermeulen al heeft vermeld, in artikel 31 van het uitvoeringsbesluit bij het Maatwerkdecreet in een wettelijke basis van de herverdeling voorzien. Dit is beter dan hier telkens weer allerlei debatten te moeten voeren.

Mevrouw Claes, uw schriftelijke vraag had natuurlijk betrekking op het verleden en over de gangbare praktijk. Ik kan enkel verklaren dat er op basis van artikel 31 van het uitvoeringsbesluit bij het Maatwerkdecreet wel degelijk een jaarlijkse herverdeling zal komen.

Mijnheer Beenders, u hebt me gevraagd of we met betrekking tot die tien voltijdse equivalenten niet beter op het nieuwe decreet zouden wachten. U hebt tevens gevraagd wanneer de volgende herverdeling zal plaatsvinden. Ik denk dat ik die vraag al heb beantwoord. Dat zal in het voorjaar van 2019 gebeuren. Het

Maatwerkdecreet treedt op 1 april 2015 in werking. Ik vind het niet zo verstandig hierop te wachten. Het gaat immers om de tewerkstelling van toch wel zeer zwakke personen. We mogen dit niet uit het oog verliezen. Waar ze nu net zijn tewerkgesteld, vind ik echt niet zo belangrijk. Als dit toevallig in Antwerpen is omdat die stad 10,66 procent haalt, is dat maar zo.

U kunt me van veel betichten, maar u mag niet zeggen dat ik enkel en alleen voor mijn eigen stad rijd. Integendeel, ik heb in het verleden meer dan genoeg voor Limburg gedaan.

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Mevrouw Sonja Claes (CD&V): Minister, ik vind het een beetje spijtig dat u het op die manier brengt. Ik heb het niet zo gebracht. Ik heb u gevraagd op basis van welke criteria u die tien plaatsen hebt ingevuld. U hebt geantwoord dat het gaat om de werkzoekenden in de doelgroep. In het verleden is echter ook de bezettingsgraad van de werkplaatsen in rekening gebracht. Dat hebt u niet gedaan. Hieruit blijkt dat u andere criteria hebt gebruikt.

De beschutte werkplaatsen waaraan u de plaatsen hebt toegewezen, zijn niet de werkplaatsen die het meest om arbeidsplaatsen vroegen of met de hoogste bezettingsgraad. Daar werd vroeger wel rekening mee gehouden.

Ik heb u gewoon gevraagd op welke criteria u zich hebt gebaseerd. Ik heb aangegeven dat er werknemers waren voor die lokale diensteneconomie. Ik vind het niet meer dan logisch dat het in die regio blijft als er een naam op kleeft. Ik hoop dat het ook in de toekomst zo gebeurt.

Ik ben het volledig met u eens dat u niet moest wachten tot 2018 om die 10 plaatsen te herverdelen. Dan zouden die inderdaad de volgende 3 of 4 jaar verloren gaan. Ik vind het spijtig dat u doet alsof ik enkel voor mijn regio praat, dat is helemaal niet zo. Ik heb u gewoon gevraagd hoe u ertoe bent gekomen om die 10 plaatsen naar de stad Antwerpen te laten gaan. Dat u er 26 in de lokale diensteneconomie in Limburg hebt gelaten of waar dan ook, lijkt me evident. Er zijn mensen verbonden aan die tewerkstelling. Die mensen kun je niet laten verhuizen.

De heer Rob Beenders (sp.a): Nu lijkt het alsof wij worden aangevallen omdat er in Limburg al veel is gebeurd. Het is een discussie die we inderdaad intellectueel eerlijk moeten voeren, zoals u zelf vraagt, minister. Het is niet correct om de reeds bestaande ingevulde plaatsen af te zetten tegen niet-ingevulde plaatsen.

Ik hoor dat u pas in het voorjaar 2019 een volgende herzetting zou willen doen. In het uitvoeringsbesluit lees ik dat het jaarlijks in het derde kwartaal gebeurt. Misschien is dat een overgang. Maar ik denk dat het allemaal wel sneller kan. Iedereen is vragende partij voor duidelijke regels.

Alle dankbaarheid voor wat er in Limburg is gebeurd, maar dat was eigenlijk niet relevant voor deze discussie. Zoals mevrouw Claes zegt, is het een plaats waar een naam op staat. Stel u voor dat we die openstellen en naar West-Vlaanderen brengen, dat is niet realistisch. Het zou helemaal verkeerd zijn om op die manier met de sector om te gaan. Die onderneming zat in de problemen met plaatsen die een naam hadden, die gaan we toch niet naar een andere provincie brengen.

Hier hadden we tien plaatsen die vandaag niet ingevuld waren en die ingevuld konden worden, die konden we op eender welke plaats toevoegen. Daar moeten criteria voor worden toegepast. Ik vind dat een logische vraag.

De voorzitter: De cijfers worden bezorgd.

De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Rob Beenders aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over het Strategisch Actieplan voor Limburg in het Kwadraat (SALK), meer bepaald wat de financiering van acties inzake sociale economie betreft – 941 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Axel Ronse

De voorzitter: De heer Beenders heeft het woord.

De heer Rob Beenders (sp.a): Minister, deze vraag had ik gesteld in de commissie voor het Strategisch Actieplan voor Limburg in het Kwadraat (SALK) tijdens een gedachtewisseling met de minister-president. Het was de bedoeling om alle vragen over SALK daar te stellen, dat hebben we gedaan, maar er werd afgesproken dat de vraag naar de commissie moest van de bevoegde vakminister. Daarom staat ze vandaag op de agenda. Het is een vraag om verduidelijking.

We hadden van het provinciale niveau signalen gekregen dat er problemen waren met de uitbetalingen van de beloofde middelen, namelijk 1.750.000 euro die in het SALK-uitvoeringsplan werd toegekend aan het luik sociale economie. De bedoeling was om dat vooral te investeren in het onderhoud van het fietsroutenetwerk en de parkrangers. Er waren acties voor bepaalde doelgroepwerknemers: de acties gericht op personen met een arbeidshandicap binnen de beschutte werkplaats BEWEL en de acties gericht op de tewerkstelling binnen de lopende dossiers groenbeheer en onderhoud van de toeristische en recreatieve infrastructuur.

Er werden afspraken gemaakt over betalingen, van 2013 tot 2018. Er zouden problemen zijn voor de uitbetaling van de middelen van 2014 en onduidelijkheid over de middelen van 2015. Er werd gesteld in de bespreking van de begroting van 2015 voor Sociale Economie dat in de middelen voorzien was voor 2014, maar nog niet voor 2015. Dit zou binnen de Vlaamse Regering nog worden besproken.

Zijn er al gesprekken geweest? Kunnen de betrokken partijen een antwoord krijgen of de middelen zijn gereserveerd tot en met 2018? Zijn alle problemen met betalingen uit het verleden opgelost, zodat we dit dossier kunnen afsluiten?

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Mijnheer Beenders, alle SALK-acties voor 2013 en 2014 werden uitgevoerd zoals gepland. Met betrekking tot deze acties voor de sociale economie werden de middelen voor 2013 en 2014 gereserveerd en ook uitbetaald. U verwijst in uw vraag naar problemen met de uitbetalingen van 2014, maar dat is niet zo. Al die uitbetalingen zijn gebeurd aan de betrokken organisaties. En de in het SALK afgesproken acties voor de lokale diensteneconomie werden overlegd met onder andere Kind en Gezin, en via de toekenning van een bijkomend groeipad eveneens in uitvoering gebracht.

Wat er wel verkeerd is gelopen – en dat weet de persoon die naast u zit –, is dat wij voor zulke acties altijd een beroep doen op het Europees Sociaal Fonds (ESF). Er was concreet een oproep voor de helft van het bedrag, zijnde 750.000 euro van de 1,5 miljoen euro. U weet ook dat het ESF voorwaarden stelt: het moet over nieuwe tewerkstelling en nieuwe projecten gaan.

Het project dat door de vorige minister van Sociale Economie – voor alle duidelijkheid, niet door mij dus, maar door iemand van uw partij – is ingediend, voldeed totaal niet aan die voorwaarden. Zij hebben eigenlijk geprobeerd om bestaande projecten te financieren via ESF-middelen. Dat is nu een patstelling, omdat we niet op de volledige financiering van het ESF kunnen rekenen. Maar sta me toe, mijnheer Beenders, te zeggen dat het niet mijn verantwoordelijkheid was, maar wel die van iemand van uw eigen partij.

De voorzitter: De heer Beenders heeft het woord.

De heer Rob Beenders (sp.a): Waarvan akte, minister. Het is gemakkelijk om te verwijzen naar de betreffende vakminister van de vorige regering. We zullen ons daarover bevragen. Wij kenden ook de uitslag van het dossier niet, daar moet ik eerlijk over zijn. Als u nu zegt dat het niet aan de voorwaarden voldoet, vermoed ik dat er in de regering naar een oplossing zal worden gezocht. Of betekent dit dat het dossier van tafel is en dat die middelen niet worden toegerekend? Of zijn er andere afspraken gemaakt? Het is belangrijk om dat te weten, zodat het verdere groeipad na 2015 kan worden afgesproken en vastgelegd.

Voor zover ik weet, is er op dit moment geen enkel signaal gegeven dat die afspraken teniet zouden worden gedaan, of dat er middelen minder worden uitgereikt. Op dit moment lijkt het dus alsof alles gewoon zal worden uitgevoerd zoals het is afgesproken.

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Mevrouw Sonja Claes (CD&V): Ik schrik hier wel erg van. Als ik het goed begrepen heb, betekent dit dat de afrekening voor 2014 niet oké is, en dat er voor de toekomst ook geen garanties zijn. Heb ik dat juist begrepen?

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Mijnheer Beenders, u weet dat ik niet de gewoonte heb om mijn goede collega Freya Van den Bossche af te vallen, maar als er een oproep wordt gedaan vanuit het ESF, en je weet aan welke criteria je moet beantwoorden om een goedgekeurd dossier te hebben, is het niet zo verstandig om gewoon bestaande initiatieven te laten subsidiëren. En dat is net wat er gebeurd is.

We hadden een bedrag van anderhalf miljoen euro. Voor 750.000 euro daarvan rekenden we op het ESF. Maar doordat het vorige kabinet een dossier heeft ingediend, waarvan het ESF zegt – en ze hebben eigenlijk gelijk – dat het niet beantwoordt aan de criteria, zitten we wel met een probleem. Ik ben bereid om dat probleem op te lossen, maar we zitten natuurlijk wel binnen de marges die ik heb. Ik zal het bij de begrotingscontrole op tafel leggen, maar sta me toe om te zeggen dat dit niet mijn verantwoordelijkheid is.

Ik zal nu, als huidig minister, strijden om nog zoveel mogelijk middelen binnen te halen, maar het was net iets gemakkelijker geweest als de vorige minister zich wel had gehouden aan de criteria om in aanmerking te komen voor ESF-subsidies. Ik denk dus niet dat ik daar zelf enige verantwoordelijkheid in heb. Ik vind het zeer jammer dat dat project is ingediend, terwijl er op het kabinet van voormalig minister Van den Bossche zeer competente medewerkers waren, die zeer goed wisten wat de criteria waren, maar die, denk ik, een redelijke inschattingsfout hebben gemaakt.

Mevrouw Claes, 2014 is wél in orde, voor alle duidelijkheid. De uitbetalingen zijn ook in orde. 2015 is wel een probleem, en de volgende jaren misschien ook. Maar dat hangt er natuurlijk van af hoe correct wij zelf, als nieuwe meerderheid, ESF-dossiers gaan indienen en ons houden aan de geldende criteria. Dat is een belangrijke voorwaarde om in aanmerking te komen voor die subsidies.

De voorzitter: De heer Beenders heeft het woord.

De heer Rob Beenders (sp-a): Ik wil collega Van den Bossche ook zeker niet afvallen. Ik herinner mij wel hoe de adviezen in die periode geformuleerd zijn, zeker omdat het over het SALK ging en een aantal Limburgers dat mee opgevolgd hebben. Er zijn toen vanuit het kabinet adviezen geformuleerd dat het niet slim zou zijn om dat aan het ESF toe te voegen. De regering heeft toen unaniem de beslissing genomen. *(Opmerkingen van minister Liesbeth Homans)*

Als hier de naam Freya Van den Bossche valt als enige schuldige, wil ik daaraan toevoegen dat het de regering is geweest die unaniem beslist heeft om het wel te doen. Daar waren alle regeringspartijen bij. Ze waren dus allemaal verantwoordelijk. Vooral omdat hier gezegd werd dat één persoon schuldig was, vind ik het belangrijk om te stellen dat het een beslissing van de regering was. Het verhaal van het SALK en de beslissing om het aan te vragen binnen het ESF-dossier, is een beslissing van de voltallige regering geweest. Er zijn effectief opmerkingen gemaakt over de kansen in dit verhaal. Ik vind het dan ook intellectueel eerlijk om te stellen dat het een gedeelde verantwoordelijkheid is geweest, en niet alleen die van collega Van den Bossche.

U hebt gelijk, er werkten op het kabinet inderdaad zeer competente mensen, die met de juiste adviezen de minister geadviseerd hebben. Maar als de voltallige regering dan een ander signaal uitstraalt, is het niet meer aan die competente mensen op het kabinet om dat te veranderen. Laat ons daarmee afsluiten.

Ik hoop alleszins dat dit dossier bij de volgende begrotingsbesprekingen opnieuw op tafel komt, want dit is inderdaad zeer vervelend nieuws.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Sonja Claes aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over persoonlijke ontwikkelingsplannen (POP's) in de sociale economie – 1059 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Axel Ronse

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Mevrouw Sonja Claes (CD&V): Voorzitter, minister, collega's, een Persoonlijk Ontwikkelingsplan (POP) voor elke werknemer tegen 2020, dat is de doelstelling die is vastgelegd in het Pact 2020. Voor de sector sociale economie werd dat concreet gemaakt in het decreet Maatwerk. Tegen eind 2018 moet elke doelgroepmedewerker in het bezit zijn van zo'n POP.

Een persoonlijk ontwikkelingsplan is iets tussen een werkgever en een individuele werknemer, waarbij dat individu reflecteert over zijn eigen loopbaan en zijn competenties. Met dat resultaat wordt een doel opgesteld. Er wordt een actieplan opgemaakt. Dat wordt uitgevoerd en bij een evaluatie van dat plan is er ook een reflectie van de werknemer over zijn eigen kunnen en het behalen van die doelstellingen.

Een POP voor werknemers is gangbaar, denk ik, in heel de humanresourceswereld, ook in de sociale economie. Er zijn al heel wat sociale-economiebedrijven die al heel wat zijn opgeschoten met het werken met dat POP, ook al is dat allemaal niet zo evident. Er werd ook al wat proefgedraaid. De betrokkenen zijn het met elkaar eens: een POP-traject biedt heel wat voordelen, maar er moet worden voldaan aan een aantal randvoorwaarden. Men moet dat integreren in de

bestaande instrumenten op de werkplaats. Men moet voldoende tijd nemen en middelen besteden om dat traject te doen met de medewerkers. Ook mogen er geen onrealistische verwachtingen zijn. Zeker in de sector van de sociale economie is het toch wel heel belangrijk dat men samen met het individu heel goed inschat wat kan, wat kan worden verwacht en hoe dat kan worden bereikt.

Minister, mijn eerste vraag gaat over cijfers. U mag me die ook schriftelijk geven. Hoe ver staat u of staat de sector met de implementatie van die POP's voor de diverse werkvormen, namelijk de beschutte werkplaatsen, de sociale werkplaatsen, de invoegbedrijven en de lokale diensteneconomie? Bij hoeveel doelgroep-medewerkers wordt al gewerkt met een POP? Hoeveel zijn er al afgerond?

Dan heb ik een veeleer inhoudelijke vraag. Welke signalen krijgt u vanuit de sector, van de koepels? Past dat POP binnen het competentie management dat de sociale-economiebedrijven in het verleden al voerden? Gaan we daar verder mee of moeten we wat bijsturen ter zake? Past dat systeem in het Maatwerkdecreet, en op welke manier wilt u dat verder implementeren?

De voorzitter: Mevrouw Vermeulen heeft het woord.

Mevrouw Sabine Vermeulen (N-VA): Voorzitter, minister, geachte leden, onlangs was ik aanwezig op een informatiedag van het ESF-Agentschap (Europees Sociaal Fonds), waarbij men een evaluatie deed van de voorbije projecten, en het POP kwam daar ook ter sprake. Daar werd min of meer gezegd – en daar ben ik wat van geschrokken – dat de POP-projecten niet meer werden gefinancierd wegens te weinig toegevoegde waarde. Toen ik daar meer uitleg over vroeg, bleek het wel niet te gaan over de projecten binnen de sociale economie. Het ging gewoon over de projecten binnen de begeleidingscontext. Men stelt dat een POP op zich niets waard is, dat die altijd binnen een ruimere context moet worden geplaatst. Er is altijd een zeer brede context nodig om een POP te kunnen ontwikkelen en ook een meerwaarde te kunnen hebben. Uit die evaluatie bleek ook duidelijk dat die POP-projecten binnen de sociale economie dat bredere kader absoluut hebben, zeker omdat dit nog wordt versterkt door het Maatwerkdecreet. Daarom sluit ik me graag aan bij de vragen van mevrouw Claes. Wat is de stand van zaken met betrekking tot de POP's binnen de sociale economie?

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Voorzitter, mevrouw Claes, dank u wel voor deze zeer constructieve vraag. Laten we toch afsluiten met een positieve noot. Uw vraag is terecht en zeer interessant. U zei dat ik een aantal cijfers schriftelijk kon geven, maar ik zal die gewoon ook meegeven. Dat lijkt me goed voor het debat.

Ter ondersteuning van de implementatie van POP's in de sociale economie loopt er momenteel een ESF-tender. Het ESF-Agentschap heeft een zicht op het aantal geregistreerde POP-trajecten in de VDAB-applicatie 'Mijn Loopbaan voor partners' tot en met 15 december 2014. Van de 4900 voorziene POP-trajecten waren er op dat moment 762 of slechts 15,55 procent uitgevoerd. Tegen eind oktober 2015 zouden 4900 doelgroepmedewerkers over een POP moeten beschikken. Dat is zeer ambitieus, maar het lijkt me ook wel belangrijk. 15 december 2014 is nog niet zo heel lang geleden. We zien dat er toen maar 762 waren, terwijl dat er tegen eind oktober 2015 4900 zouden moeten zijn. Dat is belangrijk, ook voor de medewerkers zelf, zodat ze zelf weten wat ze ondertussen kunnen, waar ze staan, welke doorstroommogelijkheden en dergelijke ze hebben. Het lijkt me heel belangrijk dat we dat zeer goed opvolgen.

De POP-trajecten werden tot nu toe zowel in de beschutte werkplaatsen en de sociale werkplaatsen als in de lokale diensteneconomie in organisaties opgestart.

Alle sectoren worden dus parallel bediend. Dat lijkt me ook belangrijk, dat we dat in alle sectoren van de sociale economie tegelijkertijd doen. Het overgrote deel van de sociale-economieorganisaties neemt deel aan het project en wordt bijgevolg door het consultancybureau BDO Adforum of een van zijn partners begeleid.

Momenteel zijn we ook een bevraging aan het doen om feedback te krijgen van de sociale-economieorganisaties over het project en de begeleiding die in dit project wordt aangeboden. Deze gegevens zullen in maart beschikbaar zijn. Voorzitter, als ik dat mag suggereren, misschien is het dan ook wel een goed moment om daarover te kunnen debatteren in deze commissie, om te bekijken wat in maart de stand van zaken is. We zijn immers ambitieus, maar we hebben een hele achterstand in te halen.

Door de stuurgroep van het project werden alvast een aantal zaken gesignaleerd. Het lijkt me ook belangrijk dat we met die signalen rekening houden. Zo stelt men een zeer grote openheid vast binnen de sector van de sociale economie om hiermee aan de slag te gaan. In het algemeen geeft de sector ook aan tevreden te zijn over de begeleiding van BDO, wat me een goede zaak lijkt.

Natuurlijk zijn er ook een aantal bezorgdheden. Men is bijvoorbeeld bezorgd over de tijdsinvestering die een POP met zich meebrengt of zal meebrengen en de nog onvoldoende ontwikkelde competenties bij de begeleiders. Dat is een terechte bezorgdheid. Daarnaast is men ook bezorgd over de privacy en het gebruik van de POP's in functie van doorstroomevaluatie.

Er zijn grote verschillen tussen de sociale-economie-initiatieven voor wat betreft ervaring met competentiegericht werken. Voor sommige organisaties past dit perfect in hun manier van werken, voor andere is het een totaal nieuwe invalshoek. We kunnen dus niet elke sociale-economieorganisatie over dezelfde kam scheren.

Aan de start van het project heeft BDO Adforum een inventaris gemaakt van de competentiemethodieken die sociale-economie-initiatieven in het verleden hebben ontwikkeld. Die zijn terug te vinden in het draaiboek en op de website en kunnen als inspiratie dienen voor organisaties die minder ver staan in competentiemeting. Als u dat zelf niet kunt vinden, zal ik deze informatie aan de commissiesecretaris overmaken.

Verschillende sociale-economieorganisaties geven wel aan vragende partij te zijn om extra ondersteuning te krijgen in het uitwerken van hun competentie-management. Indien de nood hoog blijkt, kunnen we nog onderzoeken of een collectief vormingstraject binnen de dienstverlening van in-C aan de orde is. Het staat de koepels uiteraard vrij – wie ben ik om de koepels te zeggen wat ze moeten of niet moeten doen, wat dit betreft dan toch – om hierin ook initiatieven te nemen.

De ESF-tender is afgestemd op de implementatie van de nieuwe regelgeving. Een aantal functionaliteiten zullen pas in werking treden als de regelgeving – het Maatwerkdecreet op 1 april – van kracht is, zoals het opladen van de POP's in de VDAB-applicatie. Het is ook belangrijk om te weten dat de organisaties pas aan het einde van de overgangperiode in 2018 aan de voorwaarde van een POP voor iedere doelgroepwerknemer zullen moeten voldoen.

Dit was een zeer goede vraag. Een POP is zeer belangrijk voor elke doelgroepmedewerker, maar er zijn nog behoorlijk wat hindernissen weg te werken. Er is nog een heel lange weg af te leggen, maar 2018 is natuurlijk ook niet morgen. Ik hoop op een constructieve inbreng van alle betrokkenen, ook van alle koepelorganisaties. Ik ben er echt van overtuigd dat een POP een absolute meerwaarde kan zijn voor een doelgroepmedewerker.

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Mevrouw Sonja Claes (CD&V): Minister, het is me niet helemaal duidelijk of het ESF-project tot oktober 2015 loopt of ook nog nadien. Het is duidelijk dat er nog een hele weg is af te leggen. Het is ook goed om de evaluatie van maart af te wachten. We kunnen hier dan een grondige bespreking en bijsturing doen. De sector heeft nog maar 15,55 procent afgewerkt. We moeten dus het evaluatiemoment op een goede manier benutten om bij te sturen en om na te gaan of een verlenging van het ESF-project mogelijk is. We moeten ook nagaan op welke manier we collectieve vormingsprojecten kunnen organiseren zodat alles wat geactiveerd wordt, want anders zullen we er zeker niet komen. Het kan niet de bedoeling zijn dat we afsluiten op een negatieve manier.

De heer Axel Ronse (N-VA): Minister, u sprak over een bezorgdheid van de stakeholders over de link tussen een POP en de doorstroomevaluatie. Ik had graag geweten welke bezorgdheden er zijn.

Mevrouw Sonja Claes (CD&V): Minister, ik wou nog vragen of er echt een verschil is tussen de verschillende sectoren. Ik had in mijn vraag een opsplitsing gemaakt tussen beschutte werkplaatsen, sociale werkplaatsen en lokale diensteneconomie. Ik doe dat niet om iemand met de vinger te wijzen, maar omdat het belangrijk is om te kunnen inschatten of er een verschil is in de verschillende sectoren.

Minister Liesbeth Homans: Mevrouw Claes, ik heb gezegd dat tegen eind oktober 2015 4900 doelgroepmedewerkers over een POP zouden moeten beschikken. U hebt gevraagd of het mogelijk is om het ESF-project te verlengen. Ik denk dat we niet mogen vooruitlopen op de resultaten. We moeten evalueren op het moment dat het zich voordoet. Kan het? Ja, misschien. Is het noodzakelijk? Ik hoop van niet. Ik hoop dat we in ieder geval tegen oktober 2015 over een POP beschikken voor alle 4900 doelgroepmedewerkers.

Mijnheer Ronse, u hebt mij een vraag gesteld over de POP's en de doorstroomevaluatie. Het is belangrijk dat de consultant van de ESF – ik heb verwezen naar het bureau BDO – de begeleider opleidt. Dat is wel degelijk de bedoeling. Het is dan ook logisch dat de begeleider zelf dit opneemt na de tender die dan afloopt. We hebben het in deze commissie al heel vaak gehad over doorstroming. Is dat een fetisj voor mij? Neen, maar ik vind het wel belangrijk. Ik vind het belangrijk om ervoor te zorgen dat bepaalde mensen kunnen doorstromen. Een POP kan hierbij een belangrijk instrument zijn, ook voor de doelgroepmedewerker zelf die zo kan nagaan aan welke competenties hij nog moet voldoen om eventueel te kunnen doorstromen of om te weten dat hij misschien nooit zal doorstromen.

Ik vind doorstromen belangrijk, maar tegelijkertijd zal er altijd een segment van doelgroepmedewerkers zijn dat nooit zal kunnen doorstromen. Die moeten we ook ter harte blijven nemen en dat zal gebeuren.

Mevrouw Sonja Claes (CD&V): Is er een verschil tussen de sectoren? Ik bedoel daarmee de beschutte en de sociale werkplaatsen. Ik vraag dat omdat ze een heel andere cultuur hebben vanuit het verleden. Er moet geprobeerd worden om die op één lijn te brengen naar het Maatwerkdecreet.

De heer Peter Wouters (N-VA): Niet iedereen kan doorstromen. Dat hangt af van doelgroep tot doelgroep.

De heer Axel Ronse (N-VA): De vraag is of de minister weet heeft van een verschil in sectoren.

Minister Liesbeth Homans: Elke doelgroepmedewerker uit een sociale werkplaats, beschutte werkplaats of LDE moet een POP hebben, met de ambitieuze doelstelling tegen oktober 2015.

Mevrouw Sonja Claes (CD&V): Is er een verschil tussen de sectoren? Ik vraag naar de tendens.

Minister Liesbeth Homans: Ik heb een algemeen percentage genoemd. Ik zal u de opsplitsing per sector nog overmaken.

Mevrouw Sonja Claes (CD&V): Minister, ik dank u voor dit constructieve antwoord over dit belangrijk instrument om de mensen mee te krijgen in hun eigen verhaal.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.